

Životopis

Ludmila Plhoňová se narodila 12. 5. 1934 v Lažanech manželům Ludmile a Josefu Kakáčovým. Její dědeček byl posledním lažanským kovářem, jehož předkové vykonávali tuto živnost asi 200 let. Tatínek pracoval ve Zbrojovce Brno, maminka se starala o domácnost, hospodářská zvířata a oba rodiče o pole. Ludmilino dětství bylo šťastné, nestrádala nedostatkem, maminka dbala, aby malá Lidka byla nastrojená. Nade vše měla ráda svého tatínka, který byl jejím životním vzorem a oporou.

Do školy chodila Ludmila na Lipůvku, velmi dobře se učila, zvláště dobře a ráda četla. Po základní škole absolvovala dvouletou školu, kde se naučila psát na psacím stroji, čehož využila ve svém prvním zaměstnání ve Zbrojovce Brno.

Vdala se v 19 letech, v roce 1954 se narodil syn Luboš, o dva roky později dcera Dagmar. Manželství však nebylo šťastné a skončilo rozvodem. Druhým manželem byl Zdeněk Plhoň, jehož největší zálibou byl les. V poměrně pokročilém věku (40 a 42 let) se Ludmile z tohoto manželství narodily dcery Nikola (1974) a Barbora (1976). V roce 1974 postihla rodinu velká tragédie, při dopravní nehodě přišel o život ve věku 20 let syn Luboš.

Ludmila se po narození poslední dcery nemohla již vrátit do původního zaměstnání, a proto vzala práci v kravíně, který byl nedaleko. Práce to však byla fyzicky náročná, paní Ludmila vstávala ve tři hodiny ráno a musela se postarat až o 56 krav. Po 16 letech dřiny odešla do zaslouženého důchodu. V roce 2000 jí zemřel manžel a od té doby žije sama.

Paní Ludmila měla a má řadu zájmů, celý život je jejím koníčkem astronomie, četba a psaní poezie. Velmi ji též naplňovalo ochotnické divadlo, které bylo v Lažanech a okolí velice populární. Podílela se též na organizaci tradičních vánočních besídek, k nimž psala dlouhá léta scénáře. Celoživotní láskou jsou jí kočky, sama se označuje za kočičí mámu. Ráda sleduje v televizi dokumentární filmy o přírodě a 2. světové válce. Má velmi dobrou paměť a umí poutavě vyprávět. Svůj život zaznamenala do pamětní knihy. V posledních letech jí zdravotní problémy neumožňují společenský život, ale velmi ráda ve svém domku uvítá návštěvu, nezatrpkla a snaží se brát život se všemi překážkami, které jí osud nadělil.